

З ПІСНЕЮ ПО ЖИТТІ

Життя людей, зокрема й на нашому Поліссі, споконвіку було пов'язане з піснею. У ній знаходили відображення радості й печалі, прикрощі та надії. Пісня супроводжує багатьох людей по всьому їхньому життєвому шляху: під час роботи і веселого застілля, у хвилини радості і смутку, а загалом – у всіх поворотних моментах людської долі.

Саме з піснею пліч-о-пліч крокує по житті і 63-річна учасниця фольклорного колективу “Серничаночка”

Ганна Семенівна Островська, з с.Олександрове. Активна та енергійна, навіть попри свій немолодий вже вік, ця жінка настільки багато часу присвячує улюбленій українській пісні, що залишається тільки дивуватися: звідки у неї стільки енергії і як їй

маємо вже четверо внуків. Як стала співати, питаєте? Взагалі, я скільки себе пам'ятаю, то завжди, маючи непоганий голос, любила співати. І співала всі ці роки скрізь, де тільки випадала така нагода. Наприклад, на якомусь весіллі: всі за столом сидять, випивають, закушнують, а

співати у місцевий самодіяльний колектив. А, коли у Серниках вісім років тому створили аматорський фольклорний колектив “Серничаночка” – стала його учасницею і відтоді виступаю з ним всі ці роки.

У колективі “Серничаночка” почався новий виток у житті та творчій діяльності Ганни Островської. Разом зі своїми колегами, яких так само об'єднала любов до пісні, вона часто виступає з концертами у населених пунктах їхньої сільради, в районі і за його межами. І всюди їх фольклорний колектив має успіх серед шанувальників української пісні. Безперечно, значна заслуга в усьому і Ганни Семенівни, яка буквально живе із піснею у душі і своїм завзяттям та натхненням задає тон всім іншим учасникам “Серничаночки”.

говорить моя співрозмовниця. – Також маємо в своєму репертуарі й чимало ліричних, жартівливих, духовних та інших пісень. А хороша душевна пісня, як відомо, і стомлене серце тішить, і жити допомагає. Ось у мене, пенсіонерки, зараз які будні вдома – домашнє господарство та щоденні клопоти. Як кажуть, моя дорога – від печі до порога. Тож, аби відірватися від усієї буденності, по першому ж телефонному дзвінку котроїсь і з моєї співучих колег, кидаю все із задоволенням поспішаю чи на репетиції, чи на концерт. Буває, в селі саме в розпалі робота – люди всі то сіно гребуть, то картоплю копають, а я з Олександрового в Серники на репетицію прямую. Знайомі, при зустрічі, питають: “Ганно, куди так

звідки у неї стільки енергії і як їй вдається поєднувати і виступи на сцені, і домашню роботу, якої ніколи не бракує в селі. Отож, сьогодні вона – наша співрозмовниця.

- Ганно Семенівно, розкажіть про себе.

- Не знаю, що вам і сказати, адже моя життєва біографія досить проста. Народилась і виростила в селі Серники. Закінчила тут школу, після якої кілька років працювала бібліотекарем, спершу в своєму селі, затим – у Соломирі. Потім влаштувалась на роботу в бухгалтерію Серницької сільської ради. У різні роки була і діловодом, і бухгалтером, і касиром. Зокрема, касиром я пропрацювала найдовше. З цієї посади і пішла на пенсію. Проживаю зараз в селі Олександрове, куди в 1975 році вийшла заміж. З чоловіком народили і виростили двоє дітей: сина і дочку,

сидять, випивають, закушують, а мені – дай поспівати та потанцювати. Коли вийшла заміж і стала жити в Олександровому, то ходила

Говорячи про Ганну Островську та її колег – учасниць аматорського фольклорного гурту “Серничаночка”, варто зазначити, що своїми піснями та концертами вони дарують людям не лише радість, а й здійснюють дуже потрібну благодійну місію. Зокрема, допомагають збором коштів під час концертних виступів на лікування 20-річної землячки Полюхович Марини Анатоліївни, в котрій кілька місяців тому виявили тяжке онкозахворювання. Дівчина – студентка 4 курсу Одеської юридичної академії. Проте, з жовтня минулого року перебуває в лікарні м.Мінськ (Білорусь). Білоруські лікарі дають шанс на выздоровлення. Але для цього потрібна операція з пересадки кісткового мозку, вартість якої сягає понад 200 тисяч доларів. Зрозуміло, що таких грошей в родині дівчини немає. Єдиний вихід – сподіватися на милосердя та допомогу небайдужих людей. Колектив “Серничаночка” – один із таких.

- Співаємо ми, в основному, українських народних пісень, на яких виховувалися самі замолоду, -

Бо теж відгукнувся на цю біду. Провівши концерти в населених пунктах своєї сільради, самодіяльні артисти зібрали за два дні 11 тисяч гривень, які передали родині хворої дівчини. У цій сім’ї дуже складна і тяжка ситуація. Як розповідають учасниці фольклорного колективу, крім Марини, мають онкозахворювання і її старша сестра та її чоловік. Батьки теж занепали з того всього. Родина просто в розпачі – вони виснажені морально і матеріально. А попереду – ще більша потреба в значних коштах. Один лише день перебування Марини в мінській лікарні та проведення там лікувальних процедур обходиться в сімдесят доларів. Тож всі разом, із сільрадою, місцевими людьми, аматори сцени допомагають чим можуть. Посильну грошову допомогу родині нещодавно надала і Вичівська сільська рада. Сподіваємось, що знайдуться ще небайдужі до чужого горя люди...

вирядилася у буддень?” Несу, відповідаю, документи в сільраду... Не скажеш же людям, що в цю гарячу пору співати йду...

- Вона й сьогодні пішки по снігу, з Олександрового прийшла, - закидають своє слово про Ганну Семенівну її подруги та колеги з колективу “Серничаночка”. – Бо маємо їхати співати на районний фестиваль колядок та щедрівок. Вона, по натурі своїй, велика оптимістка і в нашому гурті – справжня “зажигалка”. Кого хочеш розважить, втішить, підніме кожному настрій...

Отак і живе Ганна Семенівна Островська – з піснею та гумором на сцені і на людях, а вдома вона – чудова господиня й жінка, любляча мати та турботлива бабуся. Тож, довгих і щасливих, натхненних і насичених років їй та її дітищу – колективу “Серничаночка”.

Сергій ТИШКОВЕЦЬ